

Arrest

nr. 220 732 van 3 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HAUWEN
Rue de Pitteurs 41
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 maart 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat O. TODTS *loco* advocaat C. HAUWEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen op 8 november 2015 België zijn binnengekomen samen met hun minderjarige zoon M., dienden op 18 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 28 februari 2018 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brief van 28 februari 2018 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen in hoofde van verzoeker luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 18/11/2015
Overdracht CGVS: 25/02/2016*

U werd gehoord op 25 oktober 2017 van 09.20 uur tot 14.40 uur op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, in het bijzijn van een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester Maricau, was van 09.50 uur tot het einde van het gehoor aanwezig.

Uw minderjarige zoon M., die ingeschreven is op de bijlage 26 van uw echtgenote H.A. (CGVS (...)) / O.V. (...), werd op 12 januari 2018 op uw vraag gehoord van 09.10 uur tot 11.10 uur, in het bijzijn van een tolk die het Dari machtig is. U, als voogd en jullie advocaat, meester Maricau, waren gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Sorkh Qala, een subdorp van Sanglakh in het district Jalrez van de provincie Maidan Wardak. U behoort tot de Sayed-etnie.

Uw zoon M. was jullie schapen aan het hoeden in mei 2015 toen hij taliban tegen kwam. Ze zeiden hem dat hij een bom onder de auto van een arbaki-agent moest plaatsen. Zoniet zou hij worden vermoord. Uw zoon zei dat hij het met zijn ouders, u en uw vrouw, moest overleggen. Eenmaal terug thuis vertelde hij u wat gebeurd was. Na een periode in angst te leven besloot u met uw vrouw en zoon het land te verlaten.

U verliet Afghanistan op 10 september 2015 en kwam aan in België op 8 november 2015, waar u op 18 november 2015 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielaanvraag diende u volgende documenten in: een foto van een verklaring van de overheid in Sanglakh betreffende uw problemen, een foto van een medisch attest, drie foto's en algemene informatie over de veiligheidssituatie in Afghanistan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw recente herkomst uit het district Jalrez van de provincie Maidan Wardak.

Ten eerste dient te worden vast gesteld dat u nauwelijks informatie kunt geven over uw leven in uw dorp Sorkh Qala, hoewel u verklaart nooit ergens anders te hebben gewoond.

Er wordt u tijdens het gehoor gevraagd om te vertellen over uw dorp. U antwoordt "wat?" (CGVS gehoorverslag, p. 12). De vraag wordt u opnieuw gesteld in andere bewoordingen. Er wordt u gevraagd om te vertellen over de mensen in uw dorp, de plaatsen waar u heen ging, wat u zich nog kunt herinneren van het dorp waar u heel uw leven hebt gewoond. U antwoordt dat iedereen in uw dorp op de vlucht is en dat iedereen landbouwer is. U vraagt vervolgens wat u nog meer kunt zeggen (CGVS, p. 12). U wordt erop gewezen dat, gezien u meer dan 55 jaar in uw dorp hebt gewoond, u een grondige kennis van uw dorp en omgeving moet bezitten. Er wordt u bijgevolg nogmaals gevraagd om te vertellen over uw dorp, de dorpelingen, specifieke plaatsen in uw dorp, dingen die in uw dorp gebeurd zijn die u zich herinnert. U antwoordt dat er twee fonteinen zijn en een schrijn Shaq Ubad Wali, wat veel mensen gaan bezoeken (CGVS, p. 13). Later in het gehoor wordt u nogmaals gevraagd om te vertellen over uw dorp en alles wat geen residentiële woning is. Er worden u enkele voorbeelden gegeven zoals waterputten, winkels, moskeeën, enzovoort. U antwoordt dat er een kliniek is dicht bij Shah Qubat Wali (CGVS, p. 25). Aangespoord om meer te vertellen zegt u dat er drie scholen in Sanglakh zijn (CGVS, p. 25). Wanneer u er op wordt gewezen dat de vraag over uw dorp Sorkh Qala ging, vraagt u wat de vraag was (CGVS, p. 25). De vraag wordt u opnieuw gesteld. U zegt dat er ook een kerkhof is, fonteinen en dat er klei wordt gemaakt die Gel Kana genoemd wordt (CGVS, p. 25). Vervolgens zwijgt u. Gevraagd om de dossierbehandelaar hypothetisch rond te leiden in uw dorp, zegt u dat u de fonteinen zou tonen en een grot van Shahe Dul Dul (CGVS, p. 25). Opnieuw zwijgt u.

Gevraagd welke veranderingen er zijn gebeurd in uw dorp de laatste 50 jaar zegt u dat er nu op de velden appelbomen en abrikozenbomen zijn, wat vroeger niet het geval was (CGVS, p. 16). U zegt dat er voor het overige geen specifieke veranderingen waren (CGVS, p. 16). Logischerwijs mag echter verwacht worden dat u uw dorp in de afgelopen 50 jaar wel hebt zien veranderen en hier over zou kunnen vertellen.

Gevraagd naar rivieren in uw regio vermeldt u de Sanglakh rivier. U zegt dat het dicht bij uw huis ligt, op een 10-tal minuten. Wanneer u wordt gevraagd om in detail de weg van uw huis naar de rivier uit te leggen raakt u echter niet verder dan: "Van mijn huis gaan we tot daar, je komt er aan, aan de rivier" (CGVS, p. 17).

U zegt dat u tijdens de verkiezingen van 2014 kon stemmen bij Shah Qubat Wali, het schrijn bij uw dorp (CGVS, p. 22). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er geen stemmogelijkheid voorzien was op die plaats.

Vervolgens wordt gevraagd om te vertellen over uw dagelijks leven, welke mensen u zag in het dorp, met wie u samenwerkte, wie waar woont in het dorp, waar u naartoe ging enzovoort. U antwoordt dat er vroeger mensen van Sayed Hassan Anwari in Sanglakh waren (CGVS, p. 13). De vraag wordt u een tweede maal gesteld, deze keer met nog meer voorbeelden van wat de dossierbehandelaar wil weten. U antwoordt: "Als we ziek werden gingen we naar Jalrez. Als we boodschappen wilden kopen gingen we naar Gardanan, het is een plek in Sanglakh, daar zijn winkels. Wat zei u nog?" (CGVS, p. 13). U wordt er nogmaals op gewezen dat u er niet in lijkt te slagen op de vraag te antwoorden. De vraag wordt u een derde maal gesteld. U antwoordt dat jullie vee hadden, die uw zoon overdag naar de bergen bracht. U werkte of irrigeerde de landen. Meer kunt u niet zeggen (CGVS, p. 13). Op vraag van uw advocaat, die wenst dat er meer gesloten vragen worden gesteld, wordt u gevraagd wat u nog deed in uw dorp en regio buiten op uw velden werken. U antwoordt dat u niets anders deed (CGVS, p. 13). Er wordt u gevraagd of u mensen of vrienden ontmoette. U antwoordt ontkennend en zegt dat u enkel wat mensen begroette en niets meer (CGVS, p. 13). Gevraagd of u er zeker van bent dat u buiten uw werk niets anders deed of mensen ontmoette antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 13). Gewezen op het feit dat het ongeloofwaardig is dat u 55 jaar in een dorp hebt gewoond en niets meer kunt vertellen dan dat u werkte, antwoordt u: "Zoals bijvoorbeeld, wat, ik weet het niet" (CGVS, p. 14).

Ook wat betreft uw profiel als landbouwer in Sanglakh kunnen enkele kanttekeningen worden geplaatst. U verklaart dat u in Afghanistan 20 jaar in de landbouw hebt gewerkt. Gevraagd om daar wat over te vertellen antwoordt u: "Ik werkte op mijn eigen land" (CGVS, p. 6). Aangespoord om verder te vertellen herhaalt u dat u werkte op het land. Gevraagd naar meer details over uw werk en uw

landbouwproducten zegt u dat u tarwe cultiveerde (CGVS, p.6). Gevraagd naar wat er allemaal op uw velden moest gebeuren doorheen het jaar zegt u dat er twee soorten tarwe waren die op verschillende momenten werden gecultiveerd.

U ploegde het veld, verspreidde de zaden en irriteerde het, ofwel via water ofwel via sneeuw. Voor het ploegen gebruikt u gereedschap en een koe. Het oogsten doet u met een sikkel (CGVS, p. 10). Hoewel dit in se klopt is het een bijzonder algemene omschrijving van werk op een landbouwveld. U slaagt er andermaal niet om ook maar enig persoonlijk detail in uw verklaringen te leggen. Dit komt nogmaals tot uiting wanneer u zegt dat u, om extra inkomsten te genereren, appeloogsten van andere boomgaarden kocht en die dan door verkocht (CGVS, p. 9). Gevraagd naar een voorbeeld van iemand wiens appels u kocht geraakt u niet verder dan te vermelden dat er een boomgaard in een dorpje Ahimgaran was. Opnieuw slaagt u er niet in meer details te geven (CGVS, p. 9).

Het hoeft geen betoog dat uw verklaringen niet overeenstemmen met wat kan verwacht worden van iemand die meer dan 55 jaar in hetzelfde dorp en dezelfde regio heeft gewoond. Niet enkel slaagt u er niet in een duidelijk beeld te schetsen van uw regio, hoewel u herhaaldelijk op het belang hiervan werd gewezen (CGVS, p. 12, 30-31). Ook kunt u op geen enkele manier inkijk bieden in uw dagelijks leven hoewel dit u verschillende malen en op verschillende manieren is gevraagd.

Ten tweede kunt u nauwelijks informatie geven over de veiligheidssituatie in uw regio in de recente periode voor uw vertrek uit Afghanistan.

U verklaart dat u soms moest reizen op de weg tussen Jalrez en Bamiyan. U geeft zelf aan dat de weg gevaarlijk is doordat de taliban er verschijnt en mensen meeneemt of doodt (CGVS, p. 18). Het CGVS beschikt ook over informatie die aantoonde dat chauffeurs op deze weg een groot risico lopen om overvallen te worden. Bovendien richten de taliban vaak checkpoints op de weg op om overheidspersoneel te vatten. U zegt echter zelf nooit zoiets te hebben meegemaakt (CGVS, p. 19). Gevraagd of u hoorde of zo'n dingen met anderen gebeurden zegt u dat een kleinzoon van uw tante in een explosie is omgekomen (CGVS, p. 19). Wanneer u gevraagd wordt achter meer voorbeelden zegt u: "Wanneer we dat hoorden hoorden we dat op een manier van: een sayed werd daar gedood. Ze zeiden niet specifiek wie want daar zijn veel sayeds, van wie sommige zelfs wij niet kennen. Sommige leven onder, andere boven" (CGVS, p. 19). Het is echter ongeloofwaardig dat u, gelet op het feit dat u steeds in uw regio hebt gewoond en zelf zegt dat u soms de weg gebruikte, niet enkel zelf nooit iets hebt meegemaakt maar evenmin een voorbeeld kunt geven van iets dat iemand anders meemaakte.

Gevraagd om de veiligheidssituatie in uw regio te omschrijven zegt u dat het na de aanvallen op de checkpoints (in 2015) slecht was en mensen angstig waren (CGVS, p. 22). Gevraagd naar incidenten die gebeurden in de laatste periode dat u in uw regio was antwoordt u opnieuw dat er wel dingen gebeurden maar dat mensen niet specifiek zeiden wie of wat er gebeurd was (CGVS, p. 23). Met andere woorden blijkt opnieuw duidelijk dat u geen enkel voorbeeld kunt geven van een incident die in uw regio zou gebeurd zijn, ondanks het feit dat u de situatie als zeer slecht bestempelt.

U zegt dat zowel taliban als daesh overal aanwezig waren in uw district (CGVS, p. 23). Gevraagd om wat meer te vertellen over de aanwezigheid van de taliban in uw omgeving zegt u dat de taliban in de bergen Lakhkhalana en Dar Sarai zitten (CGVS, p. 23). U zegt daarnaast ook dat ze naar uw dorp kwamen. Er wordt u dan ook gevraagd wat er gebeurde als ze naar uw dorp kwamen. U vertelt over een keer dat u op de berg werd geslagen door de taliban (CGVS, p. 23). De vraag wordt u opnieuw gesteld wat er gebeurde wanneer taliban naar uw dorp kwam. U antwoordt dat ze sinds 20 jaar geleden, wanneer ze heel Afghanistan overnamen, in uw buurt waren (CGVS, p. 24). De vraag wordt u opnieuw gesteld, opnieuw met wat voorbeelden. Er wordt u gevraagd wat er gebeurde als taliban naar het dorp kwamen, of ze iets vroegen van de bevolking, ze de bevolking slecht behandelden, enzovoort. U antwoordt: "Ze komen niet zichtbaar naar daar, ze komen, maar als ze onderweg iemand tegenkomen, slaan ze ze of vermoorden ze ze. Als ze dat doen gaan ze snel ontsnappen van daar omdat ze ook bang worden" (CGVS, p. 24). Op de vraag of u wat voorbeelden kunt geven van mensen die werden mishandeld door de taliban, zegt u voor een derde keer dat zo'n incidenten wel gebeurden maar dat u daar nooit specifieke details over hoorde (CGVS, p. 24). Ook met betrekking tot de taliban-aanwezigheid in uw dorp moet worden vastgesteld dat u er geen enkel detail over kunt geven en opnieuw geen enkel incident dat gebeurde met de taliban kunt vertellen.

Ook over uw verklaringen met betrekking tot het incident dat u wel vermeldt, de aanval van de taliban op checkpoints tijdens de ramadan van 2015, zijn opmerkingen te maken. Over de aanval kunt u weliswaar wel iets zeggen maar over de nasleep van de aanval, die veel weerklank kreeg in uw district

en regio, weet u dan weer niets. Gevraagd wat de reactie was van mensen in uw district en regio zegt u dat er geen reactie was. Gevraagd of er demonstraties waren antwoordt u eveneens ontkennend (CGVS, p. 20).

Nochtans beschikt het CGVS over info die zegt dat er wel degelijk demonstraties waren doorheen heel Afghanistan, en meerbepaald in Jalrez stad, in de nasleep van het incident. U hebt hier echter geen weet van. Nochtans ging u regelmatig naar het districtscentrum van Jalrez (CGVS, p. 14).

Ten derde zijn de verklaringen van uw echtgenote over jullie verblijfplaats voor jullie komst naar België evenmin overtuigend.

Wanneer uw vrouw wordt gevraagd om te vertellen over jullie dorp Sorkh Qala antwoordt zij dat er een fontein is, dat jullie in het midden van het dorp wonen en dat er geen burens dicht bij jullie wonen. Er is ook een moskee (CGVS A., p. 5). Binnen het dorp ging uw vrouw naar het huis van haar vader en naar het huis van haar zus (CGVS A., p. 6). Eenmaal per jaar ging uw vrouw naar het schrijn van Shah Qubat Wali (CGVS A., p. 6). Hoewel uw vrouw er jaarlijks naar toe ging is het enige wat uw vrouw kan vertellen over Shah Qubat Wali dat hij een oudere van de Sayeds was (CGVS A., p. 7). Verder ging uw vrouw nergens anders naartoe. Andere plaatsen kan ze bijgevolg ook niet opnoemen (CGVS A., p. 7). Gevraagd of er ooit nieuwe dingen werden gebouwd in uw dorp vermeldt uw vrouw dat de moskee werd herbouwd, 10 of 15 jaar geleden. Voor de rest is er volgens haar nooit iets nieuws gebouwd in jullie dorp (CGVS A., p. 8). Uw vrouw werd gevraagd waar u heenging als u het dorp verliet. Hierop kon zij niet antwoorden (CGVS A., p. 6). Gevraagd naar aanwezigheid van taliban zegt uw vrouw dat er geen taliban naar uw dorp kwam (CGVS A., p. 9). Dit spreekt uw verklaringen rechtstreeks tegen (CGVS, p. 24). De verklaringen van uw vrouw, die minstens de laatste dertig jaar met u heeft samen gewoond, kunnen de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen dus ook niet opheffen.

Betreffende uw minderjarige zoon, die op uw vraag werd gehoord, dient opgemerkt dat hij geen eigen asielmotieven heeft aangebracht.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jalrez gelegen in de provincie Maidan Wardak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Jalrez heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uw ingediende documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Ten eerste hebben documenten pas bewijswaarde indien ze vergezeld zijn van geloofwaardige verklaringen, wat in casu duidelijk niet het geval is. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Het medisch attest dat u indient maakt gewag van twee littekens maar biedt geen uitsluitel over de oorzaak van deze verwondingen.

Wat betreft uw drie foto's dient er opgemerkt te worden dat er aan privé-foto's evenmin enige bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de

Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 25 oktober 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U en uw vrouwen werden op het eind van elk gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan (CGVS, p. 30-31, CGVS A., p. 16). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Zowel u als uw vrouw bleven echter bij jullie verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer .

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- De bestreden beslissing die is genomen in hoofde van verzoekster luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 18/11/2015
Overdracht CGVS: 25/02/2016*

U werd gehoord op 25 oktober 2017 van 14.45 uur tot 17.15 uur op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, in het bijzijn van een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester Maricau, was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

Uw minderjarige zoon M., die ingeschreven is op uw bijlage 26, werd op 12 januari 2018 op uw vraag gehoord van 09.10 uur tot 11.10 uur, in het bijzijn van een tolk die het Dari machtig is. Uw echtgenoot, als voogd en jullie advocaat, meester Maricau, waren gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Sorkh Qala, een subdorp van Sanglakh in het district Jalrez van de provincie Maidan Wardak provincie. U behoort tot de Sayed-etnie.

Uw zoon M. was jullie schapen aan het hoeden in mei 2015 toen hij taliban tegen kwam. Ze zeiden hem dat hij een bom onder de auto van een arbaki-agent moest plaatsen. Zoniet zou hij worden vermoord. Uw zoon zei dat hij het met zijn ouders, u en uw echtgenoot, moest overleggen. Eenmaal terug thuis vertelde hij u wat gebeurd was. Na een periode in angst te leven besloten jullie het land te verlaten.

U verliet Afghanistan op 10 september 2015 en kwam aan in België op 8 november 2015, waar u op 18 november 2015 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag volledig steunt op de herkomst en motieven die door uw man (H.N.A. CGVS (...) / O.V. (...)) ter zake werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Eenzelfde beslissing voor u dringt zich dus op. De beslissing van uw man luidt als volgt:

[citaat bestreden beslissing verzoeker]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren een schending aan van de volgende bepalingen:

“artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikelen 17 en 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.”

In een eerste onderdeel, met betrekking tot de “gelooftwaardigheid” voeren verzoekers vooreerst aan dat geen rekening werd gehouden met hun persoonlijke situatie. Het feit dat zij volgens de commissaris-

generaal onvoldoende details gegeven hebben over hun dorp en hun regio van herkomst is volgens verzoekers te wijten aan hun socio-economische achtergrond. Zij verwijzen naar artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen waaruit blijkt dat de instanties belast met het onderzoek naar het verzoek om internationale bescherming rekening moeten houden met de persoonlijke situatie van verzoekers.

Verzoekers benadrukken, onder verwijzing naar hun verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden, dat zij landbouwers zijn die steeds in hetzelfde klein dorp gewoond hebben. Bovendien zijn zij ongeschoold en analfabeet. Uit de notities van de persoonlijke onderhouden blijkt volgens hen dat zij de vragen niet begrijpen of niet altijd het belang begrijpen om specifiek en genuanceerd te antwoorden. De vragen zijn ook te breed gesteld geweest, ondanks de vraag van hun advocaat om de vragen op te splitsen. Hoewel verzoekers' profiel niet wordt betwist, wordt in de bestreden beslissingen geen rekening gehouden met dit profiel.

Verzoekers wijzen er verder op dat hun advocaat gevraagd had om hun zoon M. te ondervragen over hun regio van herkomst. Zij voeren aan dat hij een betere integratie heeft doorlopen in België en twee jaar school heeft gelopen, waardoor hij *“een veel beter begrip van nuance en grondigheid in het beantwoorden van vragen”* heeft, zijn vermogen om correct en nauwkeurig te zijn werd versterkt en hij geleerd heeft dat het belangrijk is om zoveel mogelijk details te geven, terwijl verzoekers weinig spreken. Hij is volgens verzoekers aldus de meest geschikte persoon van het gezin om een helder en duidelijk beeld van hun leven en hun dorp te schetsen. Hun zoon M. had een persoonlijk onderhoud op 12 januari 2018 doch werd *“onbegrijpelijkerwijze”* hem geen specifieke vragen gesteld over zijn dorp en regio van herkomst, hoewel zijn advocaat dit gevraagd had. De *protection officer* stelde echter dat dit niet nodig was omdat verzoeker zijn herkomst reeds had toegelicht, hetgeen in strijd met artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 niet in de notities van het persoonlijk onderhoud werd vermeld. Verzoekers menen dat *“deze handelswijze is onaanvaardbaar”*. De commissaris-generaal had immers de mogelijkheid om duidelijkheid te verschaffen over de herkomst van verzoekers tijdens het persoonlijk onderhoud van M., waarna het onmogelijk zou zijn om te besluiten dat verzoekers niet afkomstig zijn van Sorkh Qala en geen gegronde vrees voor vervolging hebben. Verzoekers citeren hierbij uit informatie van UNHCR inzake de gedeelde bewijslast. Er wordt echter niet naar het persoonlijk onderhoud van M. verwezen in de bestreden beslissingen, hoewel hij op duidelijke en gedetailleerde wijze geantwoord heeft op de vragen over hun problemen. Verzoekers herhalen dat hun zoon M. niet de kans werd geboden om hun levensomstandigheden en herkomst toe te lichten, hoewel hij veel beter dan verzoekers in staat is om een beeld van hun dorp en levensomstandigheden te schetsen. Verzoekers menen dan ook dat *“Gebruik makend van de verklaringen van de verzoekers, dient er opgemerkt te worden dat er heel zorgvuldig aan “cherry-picking” is gedaan, terwijl het interview met M. terzijde wordt gelegd.”* Zij besluiten dan ook dat de commissaris-generaal niet ter goeder trouw heeft gehandeld en artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 en de *“guidelines van UNHCR”* heeft geschonden.

Verzoekers voeren verder aan dat geen rekening werd gehouden met het lokale dialect dat zij spreken, het *“Sanglakh”*. Het Sanglakh is een regionaal gebonden dialect dat zowel fonetisch als qua woordenschat kan verschillen van het Dari. Verzoekers geven enkele voorbeelden. Zij menen dat *“aangezien dialecten zeer sterk regio-gebonden zijn, en verzoekers het Sanglakh dialect spreken, is dit een onmiskenbaar bewijs dat verzoekers van deze regio afkomstig zijn.”* Verzoekers wijzen erop dat zij dit dialect onmogelijk konden aangeleerd hebben en dat Afghanen van andere regio's kunnen herkennen dat zij spreken met een Sanghlah dialect. De commissaris-generaal hield echter geen rekening met deze vaststellingen. Tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoekster werd zij nochtans, op vraag van haar advocaat, ondervraagd over haar dialect, doch de commissaris-generaal heeft dit niet verder onderzocht. Verzoekers lichten toe dat *“Op gegeven ogenblik wordt in het interview van A. gesproken over een grote overstroming die heeft plaatsgevonden in hun streek (CGVS, A.H., p.13). Niet alleen was A. hiervan op de hoogte, ze had zelfs een eigen dialectwoord (“het Por”) voor deze gebeurtenis, wat de tolk (die slechts het algemeen Dari spreekt) eerst niet verstond. Naast haar feitelijke kennis over de gebeurtenis, blijkt dat mensen van Sanglakh voor deze overstroming een eigen woord hebben, wat niet onderzocht is door de interviewer. Nochtans zou je mogen verwachten dat zo'n specifiek en belangrijk item in het interview van A. onderzocht dient te worden om de achtergrond van verzoekers te verifiëren.”*

Verzoekers wijzen er nog op dat hun zoon M. vroeg of zijn persoonlijk onderhoud kon doorgaan in zijn lokaal dialect, doch dat het onderhoud is verlopen in het algemeen Dari omdat de tolk hem niet goed verstond. Dit werd echter, in strijd met artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003, niet vermeld in de notities van het persoonlijk onderhoud. Het feit dat verzoekers het Sanglakh spreken wordt tevens

bevestigd door het door hen neergelegde artikel (verzoekschrift, stuk 3) over de integratie van M.. De commissaris-generaal heeft volgens verzoekers aldus niet alle elementen van de zaak in aanmerking genomen, wederom in strijd met artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Verzoekers menen verder dat er een “*nadelige en gedeeltelijke interpretatie*” van hun verklaringen is gebeurd. Zij gaan in op verschillende motieven van de bestreden beslissingen:

(1) Wat verzoekers verklaringen over zijn dorp betreft, benadrukken zij dat “*verzoeker heeft verteld wat hij heeft ervaren met zijn eigen woorden, in betrekking met zijn directe omgeving*”. De bestreden beslissingen houden geen rekening met alle verklaringen van verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud, zoals, (i) zijn beschrijving van de reisroute tussen zijn dorp en Jalrez, (ii) zijn beschrijving van de bazaar, de brug en de nieuwe weg in Jalrez en de verschillende elektriciteitsdammen in het district, (iii) details over de omgeving van zijn regio, de namen en ligging van de bergen rondom zijn dorp en de verschillende groepen die in Jalrez wonen. Verzoekers menen dat “*Er valt niet te zien hoe de verzoeker deze informatie had geweten als zijn familie niet uit Jarlez afkomstig was...*”.

Verzoekers willen verder preciseren dat verzoeker met zijn verklaringen dat “*iedereen in zijn dorp op de vlucht is*”, bedoelde dat iedereen ofwel reeds gevlucht was, ofwel wilde vluchten. Zij voegen verder toe dat er zeven families en twee zonen van een andere dorpsbewoner reeds gevlucht waren op het ogenblik van hun vertrek uit de regio. Thans wonen er nog vier families in het dorp, die worden opgesomd in het verzoekschrift. Zij benadrukken dat hun dorp heel klein is, waardoor het bovendien normaal is dat er geen specifieke veranderingen waren in hun dorpen sinds meerdere jaren. Verzoeker verklaarde wel dat de elektriciteitsdam van Dar Saral recentelijk werd gebouwd bij het dorp. Verzoekers benadrukken dat het eigenlijk geen volwaardig dorp is, maar wel een gehucht. Zij geven in het verzoekschrift een opsomming van wat in hun dorp te vinden is. Zij menen dan ook dat: “*Uit de interviews blijkt dat de interviewer vooringenomen was over hoe een “dorp” er moest uitzien en hij niet kon vatten dat verzoekers in een gehucht wonen, eerder dan een volwaardig dorp met de meest gangbare faciliteiten. Vanuit deze vooringenomen stelling is het logisch dat hij de verklaringen van verzoekers moeilijk kan rijmen met wat hij verwacht te horen. Hij gaat er namelijk onterecht vanuit dat verzoekers te weinig over hun dorp vertellen - en in zijn ogen dus liegen, quod non - terwijl er wat hun gehucht betreft gewoonweg niet veel meer te vertellen valt. Aangezien hij door deze incongruentie twijfels had over het verhaal van verzoekers, had hij met het interview van M. de perfecte mogelijkheid om deze twijfels weg te nemen door grondige, gedetailleerde en diepgaande vragen te stellen. Hij vond dit echter klaarblijkelijk niet de moeite, zoals blijkt uit het verhoor van M.*”

Verzoekers wijzen er nog op dat “*de Wazir van Sanglakh, die genaamd is “Rezwani”, de stemdozen naar Qubat Shah geeft gebracht via een alternatieve weg om de weg van Maidan Shahr naar Jalrez te vermijden. Verzoeker heeft echter niet gestemd, maar wel gesproken met mensen in de omgeving die gestemd hebben. Verzoekster verklaarde eveneens dat mensen in haar dorp konden stemmen.*”

(2) Wat de motivering in de bestreden beslissingen over de verklaringen van verzoeker over zijn dagelijks leven betreft, lichten verzoekers toe dat: “*De verzoeker heeft verklaard dat iedereen in zijn dorp een landbouwer is. Mensen uit de regio hebben geen alternatief. Het is hun dagelijkse werkelijkheid (CGVS, p.12-13). Buiten zijn werk, heeft hij verklaard dat hij boodschappen deed in Gardana of Darsoray. Als ze ziek werden, gingen ze naar Jalrez. Hij voegt toe dat hij van tijd tot tijd zijn familie bezocht in het dorp. Er valt nochtans niet in te zien welke andere activiteiten hij in zijn dorp zou kunnen doen. De regio van de verzoekers is een landbouwplaats en de veiligheidsituatie daar is heel slecht. Het is niet alsof de verzoekers naar het restaurant, de bioscoop of sportclubs, ... konden gaan ! Hoewel de verzoeker niet altijd details geven, heeft hij toch eerlijke verklaringen afgelegd. Hij heeft verklaard wat hij heeft ervaren, in betrekking met zijn directe omgeving.*”

(3) Wat de motivering betreft over verzoekers profiel als landbouwer, menen verzoekers dat er sprake is van een “*partijdige analyse van zijn verklaringen*”. De commissaris-generaal stelt zelf dat verzoekers verklaringen over de manier waarop hij tarwe cultiveerde kloppen, zodat niet kan worden ingezien hoe hij deze informatie zou kennen indien hij geen landbouwer is. Bovendien komen zijn verklaringen hierover overeen met die van zijn echtgenote en zoon. De *protection officer* heeft bovendien geen meer gedetailleerde vragen gesteld, zodat niet aan verzoeker kan worden verweten dat hij zijn werk algemeen heeft omschreven. Verzoeker zou meer details kunnen geven indien hierop werd doorgevraagd.

(4) Inzake de motivering in de bestreden beslissingen over verzoekers kennis van veiligheidsincidenten op de weg tussen Jalrez of Bamiyan, merken verzoekers op dat Bamiyan zich in een ander provincie bevindt en dat verzoeker hier nooit geweest is. Verzoeker diende slechts zelden te reizen tussen Jalrez en Maidan Shar en gaf aan dat deze reis gevaarlijk was. Hij preciseerde tijdens het persoonlijk

onderhoud dat op deze weg de kleinzoon Ro., van zijn tante Ru. (*"blijkbaar hebben ze geen achternaam"*) omgekomen is toen zijn auto over een mijn reed in de herfst van 2014.

(5) Betreffende de motivering in de bestreden beslissingen aangaande verzoekers kennis van de aanwezigheid van de taliban, menen verzoekers andermaal dat de commissaris-generaal een *"nadelige en gedeeltelijk lezing"* van verzoekers verklaringen maakt.

Verzoeker kon gedetailleerde informatie geven over talibancommandant Haji Gholam Mohamed, zodat het niet correct is om te stellen dat hij geen details kon geven over de talibanaanwezigheid in zijn dorp. Verzoekers wijzen er bovendien op dat verzoeker persoonlijke informatie heeft verteld:

"- De heer H. heeft relaas gedaan van hoe de Taliban gekomen is toen hij de grond op zijn veld aan het irrigeren was. Drie Talibanstrijders zijn gekomen en hebben hem geslagen en gestoken met een mes.

- Hij heeft ook verteld over het incident met M.H. en de vraag of hij een bom kon plaatsen.

- Hij heeft gepreciseerd dat er ook een incident met een andere herder was (de vrouw van de herder is de zus van de vrouw van M.'s oom) in een naburig dorp die geslagen werd door de Taliban, die dan ook zijn schapen hebben meegenomen."

Verzoekers preciseren verder dat verzoeker *"de vraag op pagina 24 van zijn gehoorverslag geïnterpreteerd heeft als "hoe opereren de Taliban", eerder dan heel specifiek met betrekking tot het dorp."* Verder menen zij dat *"Meer gesloten vragen zoals: "hoeveel keer zijn de Taliban bij uw weten in het dorp of de buurt van het dorp geweest" hadden de zogenaamde contradictie tussen de verklaringen van N.A. en A. uit de weg kunnen helpen (zie infra, p.14, b. Verklaringen van Mevrouw H.)."*

(6) Inzake de motivering betreffende verzoekers kennis over de aanval op checkpoints in 2015, volhardt verzoeker dat hij niet op de hoogte was van de demonstraties in Jalrez, waar hij slechts sporadisch (*"8-10 keer per jaar"*) naartoe ging. Verzoeker hield de tijd die hij er spendeerde bovendien beperkt tot een minimum uit vrees voor de taliban en had geen familie, vrienden of kennissen in Jalrez. Verzoeker verklaarde bovendien dat hij één maand na de aanslagen in Jalrez geweest is, maar dat hij geen televisie had in zijn dorp, zodat *"het niet onwaarschijnlijk [lijkt] dat de verzoeker tijdens het bezoek niet de informatie heeft ontvangen dat er protesten geweest waren. Nogmaals, men kan zich inbeelden dat de verzoeker gefocust heeft op zijn inkopen en zo snel mogelijk weer vertrokken is."* Verzoekers zijn bovendien bij hun vlucht uit Afghanistan in september 2015 langs Jalrez gepasseerd, doch zij hebben hier niet overnacht.

(7) Wat de motivering in de bestreden beslissingen inzake verzoeksters verklaringen over haar dorp betreft, merken verzoekers op dat verzoekster spontaan en eerlijk was. Zij lichten toe dat: *"Mevrouw H. volhardt dat ze een keer per jaar naar Qala Sha (het schrijn) ging voor Nieuwjaar. Ze is ook een paar keer naar Band Asia geweest om de tarwe te vermalen tot bloem. Voor de rest is ze niet buiten het dorp geweest. Gezien haar profiel, is het zeker normaal dat ze andere plaatsen niet in detail kon noemen."* Verzoekers menen verder dat zij geen tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de talibanaanwezigheid in hun dorp, aangezien zij benadrukken dat zij, onder verwijzing naar hun verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouds, beiden verklaarden dat de taliban aanwezig was in hun dorp sinds twintig tot vijfentwintig jaar geleden, dat zij niet zichtbaar in het dorp komen maar dat zij onderweg mensen slaan of vermoorden.

Verzoekers stellen verder dat zij het *"niet acceptabel"* vinden dat in de bestreden beslissingen niet verder wordt verwezen naar de verklaringen van hun zoon M. tijdens zijn persoonlijk onderhoud, waar hij spontaan, uitgebreid en gedetailleerde de problemen van het gezin en andere informatie heeft toegelicht. Hij heeft vermeld dat dit geleid heeft tot nachtmerries, hetgeen de *protection officer* in strijd met artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 niet vermeldde in de notities van het persoonlijk onderhoud. Het is bovendien *"onbegrijpelijk"* dat M. niet ondervraagd werd over zijn dorp.

Verzoekers benadrukken nog dat hun verklaringen en die van hun zoon M. inzake hun reisweg naar België in overeenstemming zijn met elkaar, hetgeen niet wordt vermeld in de bestreden beslissingen. Verzoekers achten dit een belangrijke indicatie dat het gezin niet in andere landen heeft verbleven.

Wat de motivering in de bestreden beslissingen betreft inzake verzoekers' documenten, stellen verzoekers dat zij geen documenten van Afghanistan hebben ingediend. Zij willen eraan herinneren dat de smokkelaar hun zak met hun documenten overboord heeft gegooid, maar menen dat: *"Het lijkt alsof dit er sowieso niet toe doet, gezien documenten sowieso niet geloofd zouden worden. De paragraaf lijkt dan ook wel een standaard paragraaf, die evenwel totaal niet van toepassing is op de familie H. Het geeft dus duidelijk de spirit aan van de behandeling van hun zaak..."*

Verzoekers erkennen bovendien dat het medisch attest geen uitsluitsel kan geven over de oorzaak van verzoekers verwondingen, doch zij menen dat dit document in aanmerking moet worden genomen als een begin van bewijs van diens relaas, gezien de dokter heeft geschreven dat hij gestoken is met een scherp voorwerp.

Waar de bestreden beslissingen bovendien vermelden dat verzoekers drie foto's hebben neergelegd, merken verzoekers op dat zij drie video's hebben neergelegd. Over deze video's werden geen vragen gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud, zodat het lijkt alsof de commissaris-generaal deze stukken niet heeft onderzocht.

Verzoekers menen echter dat deze video's hun herkomst kunnen aantonen, gezien deze video's mensen van hun dorp afbeelden die bevestigen dat de familie uit hun dorp afkomstig is en dat het typische landschap van verzoekers regio te zien is. De commissaris-generaal had deze video's in aanmerking moeten nemen.

Aangaande de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, benadrukken verzoekers dat zij persoonlijke problemen hebben in hun regio van herkomst. Zij menen dat de problemen van hun zoon M. met de taliban noch het incident van vijf jaar geleden waarbij verzoeker ernstig geslagen werd door de taliban worden betwist door de commissaris-generaal. Bovendien werd geen enkele tegenstrijdigheid of inconsistentie vermeld in de bestreden beslissingen inzake de verklaringen van het gezin over hun problemen met de taliban in Afghanistan. Bijgevolg moeten de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten als geloofwaardig worden beschouwd.

Verzoekers wijzen er bovendien op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te hebben omdat zij sjiiitische Hazara's zijn, die een risicoprofiel hebben in Afghanistan. Hun etniciteit en religie worden niet betwist door de commissaris-generaal. Verzoekers citeren uit landeninformatie over de vervolgingen en discriminaties van Hazara's door de taliban en Daesh (verzoekschrift, stuk 5).

Verzoekers verwijzen verder naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en wijzen erop dat verzoekers reeds vervolging en/of ernstige schade hebben geleden in Afghanistan, terwijl de commissaris-generaal geen goede redenen geeft om aan te nemen dat deze vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Verzoekers gaan vervolgens nog in op de veiligheidssituatie in de provincie Wardak. Verzoekers menen dat zij hun herkomst uit Sorkh Qala in het dorp Sanglakh in het district Jalrez in de provincie Wardak hebben aangetoond. Hun district en provincie betreffen één van de meest gevaarlijke plekken in Centraal-Afghanistan, waarbij burgers vaak het doelwit zijn van geweld. Zij menen dat zij in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij benadrukken dat zij landeninformatie hebben neergelegd over de veiligheidssituatie in hun regio en citeren uit andere landeninformatie met betrekking tot deze veiligheidssituatie (verzoekschrift, stukken 5 en 6). Verzoekers verwijzen bovendien naar het feit dat zij tot de Hazara-minderheid behoren en naar het arrest "*Elgafaji*" van het Europees Hof van Justitie.

Verzoekers benadrukken ten slotte dat zij niet over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikken in Afghanistan. Verzoekers zijn hazara en ongeschoolde landbouwers die geen familie hebben buiten hun dorp. Zij hebben bovendien geen bestaansmiddelen om zich in een andere regio te vestigen, gezien zij al hun bezittingen verkocht hebben om hun vlucht naar Europa te betalen. Zij citeren uit informatie van EASO (verzoekschrift, stuk 5) waaruit blijkt dat het onmogelijk is om zich zonder steun van familie in een andere regio van Afghanistan te vestigen.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegen verzoekers volgende documenten toe aan het verzoekschrift:

- het artikel "*What it's like to learn a second language when you can't read and write in your first*" van Jeb Sharp van 20 oktober 2016 (stuk 3);
- een beëdigde vertaling van de door verzoekers neergelegde video's (stuk 4);
- een verzameling van bronnen met betrekking tot de veiligheidssituatie in Afghanistan en Wardak provincie, gedwongen rekrutering door de taliban en de situatie van kinderen en teruggekeerden (stuk 5);
- het rapport "*Country policy and information note: Afghanistan: Security and humanitarian situation*" van UK Home Office van augustus 2017 (stuk 6).

2.1.3. Ter terechtzitting leggen verzoekers met een aanvullende nota een kopie van de taskara van verzoeker neer.

2.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De Raad kan op basis van de overwegingen in de bestreden beslissingen en de informatie beschikbaar in het administratief dossier niet oordelen of verzoekers al dan niet afkomstig zijn uit Sorkh Qala in het dorp Sanglakh in het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak in Afghanistan.

Uit een lezing van de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal onder meer van oordeel is dat verzoeker niet in staat is om zijn dorp te beschrijven, doch de Raad merkt op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat er veel mensen op de vlucht zijn, dat iedereen landbouwer is, dat er twee fontein en een schrijn Shaq Ubad Wali, dat er een kliniek is bij deze schrijn, dat er drie scholen zijn in Sanghlak en dat er een kerkhof is, er klei wordt gemaakt en er een grot is van Shahe Dul Dul (N.A., Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 11, p. 12, 13, 25), waaruit blijkt dat verzoeker details kon vermelden over zijn dorp en leefomgeving.

Uit een lezing van de bestreden beslissingen blijkt verder dat de commissaris-generaal van oordeel is dat verzoeker onvoldoende kon vertellen over de veranderingen in zijn dorp over de afgelopen vijftig jaar, doch de Raad merkt op dat verzoeker verklaarde dat de weg die langs zijn dorp liep geplaveid werd en dat er appel- en abrikozenbomen zijn gekomen. Verzoeker heeft bovendien verklaringen afgelegd over veranderingen in zijn regio van herkomst, zijnde de nieuwe brug en bazaar in Jalrez, de installatie van zonnepanelen en de bouw van elektriciteitsdammen (*Ibid.*, p. 15-16).

De Raad merkt op dat de bestreden beslissingen niet aanduiden welke informatie over verzoekers dorp en directe leefomgeving ontbreekt in zijn verklaringen, noch kan uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier, die op zich al summier te noemen is, blijken dat verzoekers verklaringen hierover onjuist of onvolledig zouden zijn.

Uit een lezing van de bestreden beslissingen blijkt tevens dat de commissaris-generaal verzoekers wegbeschrijving naar de rivier ("*Van mijn huis gaan we tot daar, je komt er aan, aan de rivier*") (*Ibid.*, p. 17) onvoldoende acht. De Raad merkt echter op dat het administratief dossier geen kaart of andere landeninformatie bevat die verzoekers verklaringen kunnen verifiëren of weerleggen.

Wat verzoekers kennis van veiligheidsincidenten betreft in zijn regio, zijn de bestreden beslissingen van oordeel dat verzoeker geen voorbeelden kan geven van een veiligheidsincident dat gebeurde op de weg tussen Jalrez en Bamian. De Raad merkt echter op dat verzoeker verklaarde dat de kleinzoon van zijn tante omkwam in een explosie op deze weg (*Ibid.*, p. 19). Deze verklaringen worden bovendien bevestigd door verzoekster in haar persoonlijk onderhoud (A., Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 14, p. 9). Het administratief dossier bevat bovendien zeer weinig landeninformatie over de veiligheidssituatie in verzoekers' regio van herkomst om te oordelen dat hun kennis van veiligheidsincidenten in hun regio lacunair is.

De overige vaststellingen in de bestreden beslissingen kunnen niet volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers' verklaringen over hun herkomst, temeer nu de Raad vaststelt dat verzoekers tijdens hun persoonlijke onderhouden in het algemeen genomen sterk gelijklopende verklaringen hebben afgelegd over diverse aspecten van hun dorp en leefomgeving.

De Raad merkt bovendien op dat verzoekers in hun verzoekschrift vermelden dat zij tijdens de procedure drie video's zouden hebben neergelegd ter staving van hun herkomst. Zij leggen tevens een beëdigde vertaling van deze video's neer. De Raad merkt echter op dat deze video's zich niet in het administratief dossier bevinden en is dan ook van oordeel dat het bestaan en, desgevallend, de inhoud van deze video's verder dient te worden onderzocht.

Gelet op het voorgaande, is de Raad van oordeel dat de motivering van de bestreden beslissingen en de samenstelling van het administratief dossier getuigt van een gebrekkig onderzoek op grond waarvan

niet kan worden besloten dat verzoekers hun herkomst uit Sorkh Qala in het dorp Sanglakh in het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak niet aannemelijk maken.

De Raad acht bijgevolg een nieuw onderzoek nodig om de nog bestaande twijfels en onduidelijkheden omtrent verzoekers' identiteit, profiel, herkomst en vluchtmotieven uit te klaren. Dit geldt temeer nu de Raad vaststelt dat verzoekers niet aannemelijk kunnen maken analfabeet te zijn, omdat verzoekers' verklaringen over hun analfabetisme (N.A., DVZ-verklaring, stuk 27, p. 4; A., DVZ-verklaring, stuk 27, nr. 4) klemmen met de handtekeningen waarmee zij hun documenten bij aanvang van de procedure hebben ondertekend.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 februari 2018 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie mei tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP